

Everything's for the Next Stage of Life.

PENANG. MY FIRST OPINION.

MY FINAL OPINION

When your first thought and your final thought about a certain scenario clashes with one another, you'll notice how different it would Penang. At first, I didn't want to go. Hoseyer, my opinion changed after class went to the Suvarnabhumi Airport, where when we arrive

We arrived at the Penang International Airport and were driven to our hotel by a Hello Kirry we immediately went to sleep and then we went off to our Cornwallis. Now from there. I still

a great idea, in fact I was actua

adventure series but it also felt like we were in a zombie apocalypse and I used that as a motivation to keep going. It destination, which was the seaside, had a view so captivating that we spent destination in Penane. It was a pity when we had to leave but I must admit that the ride back with a boat was fun. the cool wind in your face, as well as

to the National Park, what came next, though was also as thrilling. After the National Park, we went to the Botanical Garden. It looked very much like a park especially since we were free to have a

It was already late at night when we from a nearby 7-eleven and went back out and play Uno.

I went to sleep earlier because I was already feeling sleepy. This was a good choice because the next day, we went to the Dename War museum. We were trusted to follow the arrows on the around to lead us to the right places There, we learnt a lot of interesting

I had to return to Thailand on the second day for a Spartan race, but i must say

that my trip to Penang had been better

going to Fort Cornwallis' gift shop, a museum that I took no interest in and after we changed our attire This was because after those few destinations, we finally arrived at The National Park. Again, I still fel uninterested because I thought that it would just be an (Get the joke?). Later on, I learned that a National Park were basically "trekking" and I felt as if we were in an

However, that opinion changed right after we finished

ก็องรักษาให้เ

เครื่องรุ้น ให้องจอดที่สนามรู้หมามาราทีรีนั่งสอกรร้าวมาม ๑๐.ครั้น. ในที่เ วันที่สมอะรายคอดขึ้นาจึง พวกระเรียร์จอดดจากสนามรู้หมดระหรือเพื่อร เริ่มต้นการต้นสารในปีรับด้วยความต้องคืน

การมาชีวิจังไรเครื่านี้เราได้เรียนรู้จะไรหลายๆอย่าง ทั้งไหล้างเราะ วัสดาสตร์ ภูมิศาสตร์ สอบเปิดประสบการณ์ชีวิตไหน่ๆ โดยจุดแรกที่เราไปดีคือ ซึ่งม เพื่อเนื้อประเทศ เราะที่ 🕳 ต่องากนั้วได้ตัวสัยเศรมขุดขามเท่งชาติ ระหว่างกาง

ช่วงกระครับเวลโฮ ซึ่งเป็นก็แปรงกระที่สับขึ้นเมื่อเลกของรวมที่ ๑๘ ต่องกลั้นได้จับสิ้นสมบุตรแกก่จาดี ระทว่าสาม เดินขึ้นเป็นประเทน ๑๐๕ กิโลเลย รวกกราได้เรียงผู้ก็สาร์แรกสนุโทยสนุ ของกลั้นจากธรรมจาติที่สุดสามระหว่าเสองตับ ขางที่ต่ามเกล็บ เวลิได้ก็แล้วอย่างสราดตั้งกำหนักเรียดเรื่อง

ฟีน์ นักเหล่นรักษาใหากร่าว พิศาสตร์หลายเก่า ไม่ว่าเอะนี้หนึ่งแล้ว การล่างๆ น้ำแก่กะนักโรวาน และ พิทิธภัพ ที่เล้ม รักษาโบราน โดยูลาไว้ให้ศักษา กลุดีเป็นต่านนั้นเพราะฟินักสอบูกใช้เป็นฐานศัสตอนโรวเพศจังกฤษ และประกศที่ผู้ใน จังปืน เมื่อที่ไม้ร้องวารจังเขอเพื่อที่จังสำนายสุทธพัสธศามโลกตั้วที่ ๒ อยู่อย่านภาพาย

ให้จะเจ้าเป็นต้องครามลักๆการหนี้ของประเทศมากข้อ แต่กลับมีสั่งเสารมายมากให้ค้นคร้ำ ก็เมื่อการจับลอกพร รามพระบุพรัวมาที่สวร์เปีย์น สัยเคมที่เพิ่มไปด้วยโดยสอบต่อง สารมายลัง และหนึ่งมาให้สื่อนกรับไปสู่จดิตที่น่ากครั้งใคตรั้ง

เล็กหญิงปลาสิก์ ผู้ใหห้อง ชั้นนักระสักษาปีที่ te

พวกงานักรับกระทั่งเรียนเด็กขารีที่ ๒ ได้ไปต่อนด้านาที่การปีนั้งขึ้นสืบ เการที่ได้ที่สุดในประเทศเทลเจ็ก เนื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคน พ.ศ.๒๔๖๐ สีโนาาก ๔ สัม ๑ วัน ในเกาไปตัวเด็กแกไหน้์ เนื่อวกงาได้ถือสุดให้เกิดปุ่งต้น ประวัติสะสตร์ ของมีให้ เพรากรณ์การเรียด็จของเด็ดและจ

ประวัติศาสตร์จะเป็น ที่ความระไปที่ที่ตัวเกิดตัดการ แก้รูปีนัก เกิดกู้ เดือนกับนี้นั้นว่าเกิดการของเกิดเลือนคนไหว่างต่องและเกิดแต่งตั้งและเกิดเลียง และไหว่างที่ประการผู้รู้เกิด ความระไปกว่าสะดารและเก็กที่ ๒ เรียนร่างของรับและสิทธิ์จะที่ เพื่อนาที่สอบไปเป็นจากที่สูนสะไหว่าเก็จกล่างจะได้จะ คลับสำนักที่เกิดเลือนกับ

ในเรื่องกามเป็นพิตารแสนองเป็นที่ ที่ดับก็รายอย่างสวกราชาวมีเพื่อที่จะเรียวสมารแต่ทรั้งในชนาคท ใหญ่ นี้พวก ต่างประเทศ โดยในได้รู้ก็กศรองกระทำสุดสสวกรา พวกราชีงตั้งสร้านหลือสำหล

ที่สุดสามาศ์ เป็นในสัดเลือนที่ที่เสนาและได้ความรู้ พวกระได้รับนี้ พรามตรงจำที่สนุกและจำได้รับพรามรับเล่าสั เล็กหญิงเกิดรุ่นกา ตั้งสักกุษรายที่ ขึ้นรับพรามรับ ขึ้นรับแล้วเลียมให้ ไม

毕业威言 (P6 Hope Sun Sun)

时间过得可真快啊! 特眼间我就要小学毕业了。在这过去的六年 里,经历卫许多喜怒哀乐的事。我也交了许多朋友,这些朋友在我伤 心的时候, 鼓励我, 安慰我。

我回想起刚入学的时候,那时我还是个不懂事的孩子。现在经过 了六年的磨练,还有老师们的教导。让我学到了很多知识,也懂得了 很多做人的道理。

让我最怀念的是,在那操场上欢快的笑声: 教室里期期的读书声;

老师们的谆谆教导……这些"宝藏"将永远珍藏在我们心中。 现在即将面临小学毕业, 让我感到有一丝丝伤感, 因为我会不得,

舍不得离开老师们、同学们!在这六年里,有太多美好的人和事值得 我回忆。我将会永远记住这段美好的小学时光!

六年的时光过得真快,一特眼就要毕业了,我的心中充满留恋之 情。六年前我是一个什么都不会的小孩子,可是在老师的相导和帮助 下,我的学习成绩也越来越好,我很感激我的老师;是他们教给我知 识、教会戒怎么学习; 是他们教会戒怎么与朋友相处; 是他们教会戒 怎么正确对特别人: 是他们一直监督鼓励我们, 让我们不断成长。

这六年的校园生活也给我留下了很美好的记忆。现在,闭上眼睛, 我还能想起我跟朋友之间发生的很多难忘事情;我们下课后一起聊天, 围着接场你送我赶;在校园里报送藏;一起葱老师生气,"哈哈哈!" 虽然有时候会闹不愉快。但是很快就会和好。

这六年的时间带给了我无数快乐,我也收获很多。我会一辈子都 记住这个学校和学校里的人。

